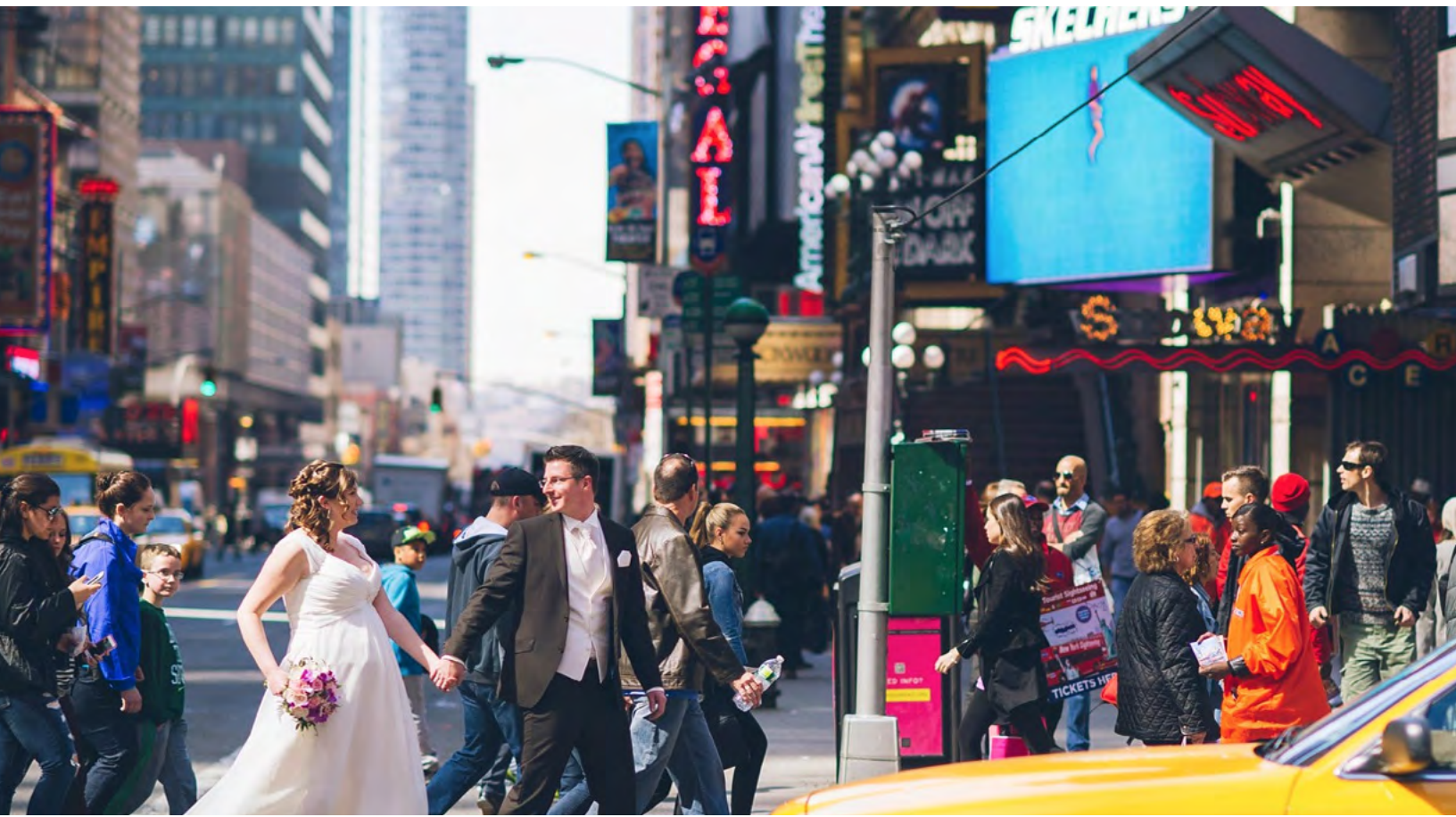

THIS
ADVERTISED
LIFE

Times Square: het midden van het eiland in het midden van de wereld. Het soort heksenketel dat ik meestal probeer te vermijden. Maar ook de bron van al die annonces – advertenties, die ik zo slecht begrijp, maar die overal de aandacht trekken, zo goed als ze gemaakt zijn door mijn trendwatchende leeftijdsgenoten.

Vandaag blijf ik hier zitten, niets doen, niet na denken, alleen maar zitten, als een schaduw van mezelf. En niemand kan me iets verkopen.

*DE TITD
BEGINT HIER
STEDS
OPNIEUW*

Mannen lopen als wandelende televisies met LED-schermen op hun lijf gebonden op en neer over de stoep.

Toeristen komen naar het plein om foto's van zichzelf te maken. Een meisje vraagt of ik haar en haar vriendinnen wil fotograferen. Ze lachen naar me op het schermje van de camera.

Aan de gebouwen rondom het plein hangen LED-monitoren. Op alle schermen spelen video's. Na een tijdje verschijnen dezelfde filmpjes.

TOTEMPALLEN

Het beeld van al die lichtvlakken samen is telkens anders.

Terracotta krijgers onder de grond in China, een verleidelijk kijkend meisje, koffie die wordt ingeschonken, dinosaurussen en robots.

Als het donker wordt, steken de schermen steeds feller tegen de hemel af. Ze krijgen iets verbeterens.

Dit is ons kampvuur, van over de hele wereld komen we hiernaartoe. Een antitempel. Er is geen dak, alleen een kloof van licht en lucht.

Op alle schermen wordt gedanst. Stukjes videoclip. Iemand die een salto maakt. Zelfs de logo's en de letters dansen. Korte zinnnetjes en slogans die je direct aanspreken, die met je flirten.

*JE LEEFT ALLEEN
IN DE BLIKKEN
VAN ANDEREN.*

Zoals er in tempels en monumenten wereldwijd vlammen voor eeuwig brandend worden gehouden, zo flikkeren hier om mij heen de schermen dag en nacht: ieder moment dansen de sneeuwvlokken, de letters en de koffiemelk.

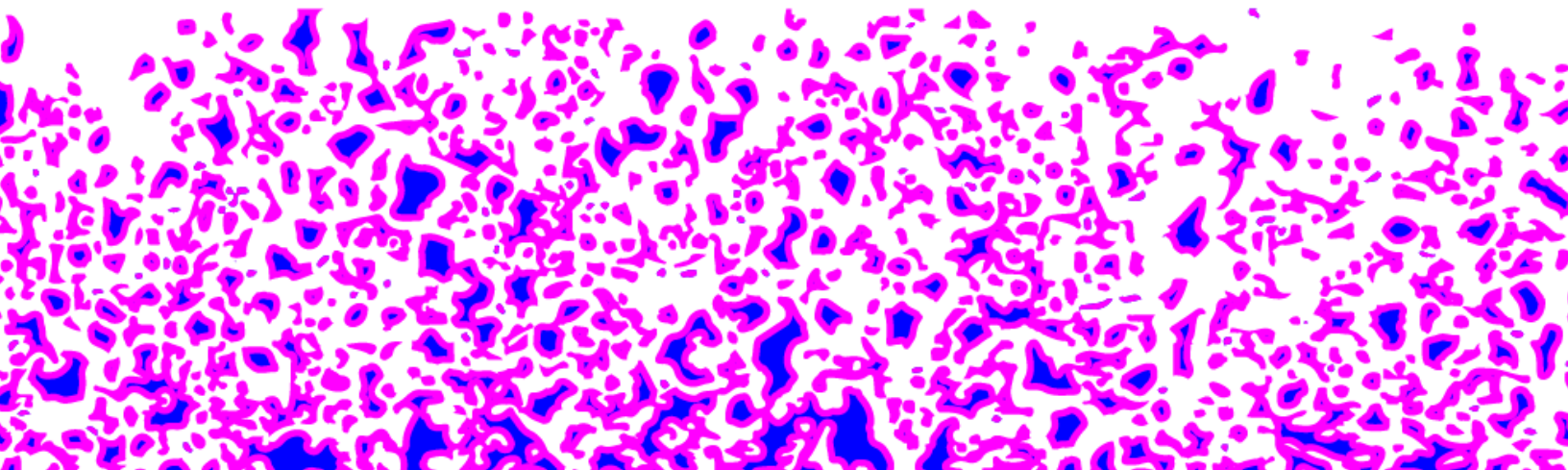

***HIER ROEPEN WE
GEESTEN OP***

Uit de reclames komen geen geluiden, geen muziek, geen jingles of stemmen. Op het plein klinkt niets dan getoeter en geklets, af en toe een sirene en de zware, constante dreun van het verkeer in de wijde omtrek.

Vannacht was ik hier ook. Ik huur drie Airbnb-appartementen met balkons op verschillende hoogtes en hoeken ten opzichte van het plein.

Op iedere plek heb ik een megafoon met een accu, een voice recorder en een wifi-kastje neergezet.

De reclames zijn stil en toch is het alsof ze zachtjes spreken. Ik probeer op te vangen wat de pixels, de filmpjes en de frisdrank fluisteren. Misschien dat ik daarmee voor altijd aan hun lokroep kan ontsnappen.

Ik zit klaar, ik blijf zitten en zodra ik het hoor stuur ik het naar de megafoons die het alledrie precies tegelijk over het plein zullen doen schallen.

**“THE SOUND
OF ONE HAND
CLAPPING?”**